

STUKJES WERELD

Ernstige eenakter

door

PIET BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **STUKJES WERELD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Anneriet

Dora

Afina

Anette

Nel

Maria

Anna

Jaap

Karel

Kees

Jan

Johannes

Wim

Jaap: Een toneelstuk kan ook beginnen zonder tekst. Dus als u denkt: "Begin nu maar!" Het stuk begon al met deze ruimte. Ik ben een gelukkig mens, want eindelijk heb ik een eigen kamer. Geweldig, hè! Ik weet wel dat ruimte ook bepaald wordt door hoe een mens zich van binnen voelt. U hebt misschien nooit in een cel gezeten en toch had u soms een opgesloten gevoel. Ik heb wel in een cel gezeten: zes weken voor die het graag willen weten en ik zeg niet waarvoor, al willen die dat ook graag weten. Goed verzorgd hoor. Maar je zat toch in een cel. Je wist wel hoe lang. Maar sommigen zijn wel tegen de muur opgevlagen en beukten op de wanden. Zelfs in hun laatste maand. Die hadden vaak verder in hun leven ook niets te vertellen. Niet dat ik zoveel anders was, maar ik kon fantaseren en me voorstellen dat ik ergens anders was, in de duinen, langs de zee en dat ik een stuk zou schrijven. Wat ik dus nu doe. Maar nu, in alle vrijheid en in mijn eigen kamer, wil het niet erg lukken. Hoe hoger de nood, hoe meer een mens kan. Ik kan me natuurlijk voorstellen dat ik weer in die cel zit, en dat deze ruimte en vrijheid niet echt zijn en alleen maar door mij bedacht. *(staat even stil met ogen toe, schiet dan in de lach)* Hoe is het mogelijk! Ik was nog maar een joch en zie nu mijn grootmoeder die me vertelde dat zij en haar moeder eens besloten om niet achter te blijven en ook eens één banaan te kopen. En ze proefden samen die banaan. En ze vonden de smaak maar flauw! Misschien was dat ook wel zo, maar vinden we nu flauw wel lekker. En nu schiet me ineens te binnen dat proeven is aan het begin van iets en altijd vergelijken is met iets dat je al kende. En dat ik zo blij ben met deze ruimte is ook omdat ik uit ervaring weet hoe het ook kan zijn. Maar genoeg gepraat. Ik heb ineens meer te doen. *(vrolijk steeds)* Doe! *(licht dooft, even later gaat een spot aan. Hij zit lui, zij hangt half in de stoel of op tafel; als het licht aan gaat)*

Anneriet: Gaat die zon ook nog schijnen. Alsof het leven al niet rot genoeg is. Zonder zon is alles veel gemakkelijker; dan komt de ellende veel mooier voor de dag. Zó is het en zit me niet zo stom aan te kijken. Of moet dat een geile blik voorstellen? Bij jou weet je het nooit. De wereld bestaat uit meer dan sex, hoor! Slapen! Wat denk je daarvan! Alleen jammer dat je weer wakker wordt. En dan bent vergeten wat je droomde. Alleen vannacht! Toen droomde ik dat er een hele kan vol methadon bij mijn bed stond. Met een lang rietje erin. Zalig! Tot ik wakker werd. Wat een wereld! Wat gunnen ze je nou!? Methadon, ja! Ik wist dat je dat zou zeggen!

Karel: Ik zou nu maar eens stoppen met dat gedramatiseer.

Anneriet: Ik dramatiseer niet! Zo is de wereld!

Karel: Jouw wereld! En als je maar iemand hebt om tegen aan te lullen.

En laat me even met rust.

Anneriet: Ik lul niet, ik denk hardop. Als je daar niet tegen kunt, flikker je maar op. Jij denkt alleen maar aan jezelf, man. Achter elk nummertje helemaal! Met een gezicht of je je hebt uitgesloofd voor een ander. Een wereld zonder mannen, alleen vrouwen. Wat een weelde. En vanzelf langzaam uitsterven, stuk voor stuk. Ik als laatste, als een happy end.

Karel: En dat happy end wordt dan niet begraven!

Anneriet: Bemoei je er niet mee. (*stilte*)

Karel: Hoe laat is het.

Anneriet: Nog veel te vroeg, Kareltje hasj!

Karel: Als je je verveelt, zoek dan werk. Voor mij is er geen werk, maar ik verveel me ook niet. Kijk uit, daar komt Jaap.

Anneriet: Als ie maar niet zeurt over zijn fijne eigen kamer.

Jaap: 't Goeie! Lekker in de zon, hè!

Anneriet: Ja! Lekker! (*smalend*) Hoe ver ben je met je kamer?

Jaap: Je neemt me in de maling.

Anneriet: Als je niks te doen hebt, kom er dan bij zitten. Gezellig.

Jaap: Even kan wel.

Karel: Heb je het zo druk?

Jaap: Dat niet, maar het lijkt wel of ik iets moet inhalen. Misschien heeft iedereen dat wel, als ie heeft vastgezet.

Anneriet: Ik heb geen ervaring. Het zijn meestal de mannen die ze oppakken. Vrouwen zijn nu eenmaal slim.

Karel: Mannen moeten het vuile werk doen, juist voor die slimme vrouwen. Is het niet zo, Jaap?

Jaap: Ja. Maar daar praat ik niet over. Ik ben haar kwijt en dat voel ik als een groot verlies.

Anneriet: Er lopen toch zat anderen rond. Meiden zoals ik! Hihi! Dan doen we samen het vuile werk, wat jij!

Karel: Laat haar maar lullen. Ze is weer aan haar dosis toe.

Anneriet: Al is dat zo, ik heb evengoed mijn gezonde verstand, hoor! Oh! Ik hoor de bus!! Zie je wel hoe helder ik ben?! Doe!

Karel: Slim, ja! Maar zo onberekenbaar als de pest.

Jaap: Ik waardeer het dat je een oogje bij haar in het zeil houdt. Anders was ze helemaal nergens. 't Kan verkeren zei Bredero, geloof ik. Verslaving is altijd ergens begonnen. Maar dat begin vind je nooit door het in stand te houden. Ook niet door afkicken. Dat weet je ook wel. Daar is meer voor nodig.

Karel: Ik weet het.

Jaap: Eerst verongelukte mijn vriendin, daarna ik in de cel en toen ik vrij kwam, was elke behoefte weg, en voorgoed, denk ik.

Karel: Ik voel me niet verslaafd, maar de behoefte raak ik niet kwijt. Ik doe er ook geen moeite voor trouwens. Trouwens, hasj levert energie.

Jaap: En het vreet energie. Maar daar hebben we het al meer over gehad. Net als dat homo-gedoe. Ik ken nu al drie lui die het niet meer zijn en getrouwd zijn, zonder problemen. Net als bij drugs, als de behoefte verdwijnt. Een verslaafde noemen ze niet ziek, een homo wel. Herstel dan! Maar nee hoor. Net als bij de drugs weten ze er geen oplossing voor. Veroordelen is de weg van de minste weerstand.

Karel: Alsof jij een oplossing weet.

Jaap: Nee! Maar een lichamelijke zaak is het niet. Zonder een therapie ben ik er toch helemaal van af! Ik heb geen pillen geslikt. Gelukkig niet. En ik voel me prima. Alleen het verlies van mijn vriendin weegt af en toe nog zwaar. Daarom kijk ik nog niet uit naar een nieuwe relatie. Uit een soort respect, denk ik. Door haar dood heb ik nu een drug-vrij leven. Snap je?

Karel: Ik denk het wel.

Jaap: Ik stap op. Als je meeloopt, kun je even mijn kamer zien.

Karel: Geen gek idee. Zij redt zich voorlopig wel.

Jaap: Zo is dat. En de zon schijnt ook. Die energie kost niks! (*lachen, samen af. Opkomst wandelende dames*)

Afina: Hier is een mooi plekje. Zo zien we de mannen ook straks aankomen.

Dora: Even zitten. Lopen is goed voor het lichaam, maar af en toe even zitten heeft het vrouwenlijf wel nodig.

Afina: Van zitten word je ook moe. Na een hele avond TV kijken ga ik als een zoutzak naar bed. En veel wijzer word je er niet van.

Dora: Wel zwaarder. Je eet er tussendoor bij, gedachteloos, en gepraat wordt er maar een beetje, of helemaal niks. Na zoveel jaren is trouwens alles wel gezegd en geeft de TV nog ergens stof tot praten.

Afina: Die man van mij moet altijd nog het weerbericht zien van de komende dagen. Man, je leeft nu, misschien ben je overmorgen wel dood, terwijl de wind zuidoost is! Maar ja, hij denkt dat ie dan naar de hemel gaat en dan wil ie graag goed weer hebben. Ik kan hem af en toe niet volgen, want hij wil ook gecremeerd worden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto